

082 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

De Kaarkbuurt

As datte me veuls te modern worde aan 't dijksie, wat ik-ie smoese; en dat de pliesie te veul op die uit de grôte steeje gaot lijkene. 'k Hou nie van die nieuwerwetse snuffies en dat zà 'k ze, as 't is uitkomt, gerust onder d'r neus vrijve ok. Laete me nou ons leve lang in de Kaarkbuurt hebbe gestaon en nou nie meer magge. Ure hebbe me daer gestaon om naer de maaisies te kijke en zô. D'r gonge d'r ommers veul verbij om d'r aage deur de manne te laete keure, krek as op de mart in Gurrekom.

Azzie mor lang genogt geduld op kon brenge, dan wis-ie nae 'n hortie, wie d'r goed en wie d'r slecht in d'r vlees zat en wie d'r naer 'n knul liep te sollicitere. Dat zag-ie an 't smoeltje hee. Van die wiebelgatjies kò-je onderwaail ontaerd de smoor in krijge, want die wiebeldinge wiebelde allêen mor van grôosighaaid. Ze wazze bekant aaltijd van grietjies, die laeter mit de duurste jurksies en gerdijntjies nie tevreeye zouwe zijn. 'k Heb 'r mijn Gaarechie ok lere kenne, 'n best frommes, goed voor 't huishouwe en goed voor de kroel. Aage huize zijn d'r wel nie van overgeschote, dat niet, mor dat het nie aan Gaarechies gelege, maor an de tobberaasie mit de jong toe die nog klaain wazze en loiers en broeksies vol deeje as raagiers.

Mens, mens, wat hebbe me al nie afgetobt mit die klaaine kwekkers. De maozele wazze de deur nog nie uit, of d'n êen of d'n aandere liep mit z'n pôôtje in 't gips. En de gips was t'r nog nie af of de kinkhoest brak los as 'n dolle neger. 'k Zee toe zô gaondeweg nog wel 's tege Gaarechies: "Azzie die jong het, kà-je ze nie misse, maor azzie d'r gêen êen het, was-ie meschie toch beter af".

Maor op deuze manier zou ik van m'n apperepo afraoke. 't Gong dus over de Kaarkbuurt. Ure hebbe me daer gestaon en as 't nie over de maaisies gong dan hadde me 't over de voebal. Over Jaonussie Schalk, Korsie Brandewijk en Aoi Veugel, de voeballende schoolmêester tusse de baggeraers. Dan hadde me 't over de kôôltjies (goals) die die kwieke kèrels d'r in geleld hadde. 'n Mietjie overdrijve deeje we netuurlijk wel, mor dat was vanwege de gezellighaaid. Van 'n rotballecie maakte me 'n knoert, waer de keeper z'n hande an gebrand mot hebbe. Aoi Veugel zee 's 'n keer tege me: "Joh," zeed-ie, "glôôf-ie wel dat 'r vâ mijn persoontje heldefaaitte worde verteld, waer ik zelf niks van weet.

"Dat komt", zee ik toe, "deur de atôomsplitsing, van Beron van Muunshause. Die leugenaer het mit de voebal hêel Slierecht aangestoke". Aorie keek me an of-tie zot was en dat is-tie toch niet, want hij lôôpt nou voor de zeuventiende keer in 't eerste van Slierecht uit te blinke as 'n krek tusse de krukke. Nog twintig jaer houdt-ie 't vol zeed-ie, mor dan hangt-ie z'n voebalschoene an de willige, om plaets te maoke voor z'n klaainkindere. Die motte ok 'n kansie hebbe, hee? (wordt vervolgd)

Dut verhaol hebbe me uit 'n kranteknipsele, dat we toegstuurd kregge van 'n lezeres uit Bove-Haarefeld. Hiervoor onzen dank. 't Is waarschiynlijk in of kort nae d'n oorlog geschreve. Wie weet hier wat van? Wie het 't geschreve, wanneer en in welke krant het 't gestaon? As iemand dat an ons wil vertelle, kenne we dat bij 't volgende stuksie vermelde.

